

Çağımızın Kutlu ve Diri Sesi; Sezai Karakoç

Temel Hazıroğlu

Değerli üstadım Sezai Karakoç.

Bu mektubu size yazıyorum. Yazıyorum mu demeliyim, yoksa çoğu zaman yaptığımız gibi, sizinle sohbet ediyorum mu demeliyim? İnanın bilmiyorum.

Sezai Bey, biliyorsunuz, dünyadaki son gününüzde, Allah'ın bir hikmeti olarak yanınızda bulunan iki kişiden biri olma bahtiyarlığına erdik. Siz, bizi bırakıp Hakkın çağrısına uyarak gidince, bu birlikte geçirip sohbet ettiğimiz son günümüzü, bir arkadaşın isteği üzerine yazdık ve bu yazı Birnokta dergisinde yayınlandı.

İnanınız üstadım, siz gittiğinizden beri, sizinle ve eserlerinizle haşır neşir oluyorum. Yeniden anlamaya, yeniden sindirmeye ve yeniden yorumlamaya çalışıyorum. Anladıklarımı yazmaya ve bu doğrultuda konuşmaya, sohbet etmeye devam ediyorum. Sizi örnek alarak yolunuzda yürümeyi deniyorum.

Siz daha sağken o ince nezaketinizle, Diriliş üzerine yazmamızı teşvik etmiş ve “Üstat bu kadar kitap yazmış, sen yazma sadece oku” deyip bunu uygun görmeyen arkadaşlara, “Niye üzerine gidiyorsunuz, bırakın yazsın. Buraya pek gelmeyenler bile yazıyor, siz de yazın,” diyerek bizleri yazmaya motive etmenizi asla unutamam. İşte sizin bu desteğiniz sayesinde, siz ve Diriliş hakkında yazdıklarımız, şükür ki, yıllar sonra meyvesini verdi. Diriliş bir bütünlük içinde sistematize etmek, yeniden yapılandırmak ve geliştirip ileri taşımak üzere yazdığımız “Sezai Karakoç ve Dirilişe Şahitliğim” adlı kitap yayınlandı. Şimdi de neredeyse bitmekte olan doğrudan sizinle yaşadığımız anılarla ilgili “Sezai Karakoç ile Hatıralar” adlı kitap doğmak için gün sayıyor.

Üstadım, biliyor musunuz? İçimde pek çok ukde kaldı. Bunlardan biri, bir ustanın arka planını ve özünü kapmak için can attığım ve çoğu zaman da sizi yormakla itham edildiğim “kritikçi sohbetlerimiz” oldu. Bunların bana neler kattığını ve bu doğrultuda eserlerinizin nasıl bir cevhere dönüştüğünü anlatamam. Hele hele Diriliş düşüncesini derinliğine ve ge-

nişliğine kavramama ve dahi devrimci yorumlamama yaptığı katkıyı asla inkar edemem.

Üstadım, biliyor musunuz? Sizi rahmete yolladığımız ilk gündün beri size bir veda yazısı yazma arzusu içimde hiç dinmedi. İnanın üstadım, beni en çok yoran hususlardan biri neyi, nasıl ve hangi üslupla yazacağım konusu idi, bir diğeri ise bu veda yazının başlığı idi.

Bu konuda ilk aklıma gelen, sizin kendi hayatınızda sadece üstadım dediğiniz insan olan Necip Fazıl hakkında yazdığınız ve çokça söz edilen “Göklerin Çektiği Kartal” adlı yazınız oldu. Ondan esinlenmek istedim. Onu tekrar tekrar okudum. Ben de ilk olarak, kim bilir size özendik herhalde, bir kuş metaforu üzerinden böyle bir veda yazısı yazmayı düşündüm. Sizinle olan hatıralarımızın etkisiyle, birçok gece el ayak çekilince birlikte gidip çaylar içip muhabbet ettiğimiz yerlerden biri olan Kuzgun Kahve ve orada birkaç kez büyük keyifle okuduğumuz Adgar Allan Poe'nun Kuzgun adlı şiirinin tesiriyle aklıma bir kuş olarak Kuzgun geldi.

İşte bundan esinlenerek ilk olarak bu veda yazısının başlığı “Göklerin çağıracağı Kuzgun” olsun diye düşündüm. Ancak Kuzgun'un hatırası güzel olmasına rağmen onu size pek yakıştıramadım. Nitekim bazı Diriliş dostlarım da buna ısınmadı. Ama biz pes etmedik. Size ve düşüncelerinize ve o güzel asalet yüklü yaşantınıza uygun bir isim aramayı sürdürdük. Pek çok arkadaşla bu hususta konuştuk, tartıştık. Nitekim bu süreçte bazı başlıklar ortaya çıktı.

Bunlardan bazıları, “Güle güle büyük usta; Sezai Karakoç. Ah üstat Sezai Karakoç ah! Siz var ya siz... Göklerin çağıracağı Kuzgun. Göklere yükselen güvercin. Çağın müjdecisi ve uyarıcısı. Büyük haber güvercini. Uzaklardan gelen adam. Büyük nehirlerin kıyısından gelen adam. Müslümanların yüz akı. Son Müslüman. Son mesajcı. Çağın dervişisi.” Bunların her biri güzeldi ve bir şekilde sizi çağırıyordu. Ancak hiçbiri içimize tam olarak sinmedi. Ve nihayetinde bir Diriliş arkadaşımızın önerisiyle

başlık duruldu: “Çağımızın Kutlu ve Diri Sesi; Sezai Karakoç”.

Hemen arkasından yazının üslubu konusunda düşünmeye başladık. Burada da en iyisi doğrudan üstada hitap eden bir üslupla güzel bir mektup yazma fikri ortaya çıktı. Değerli üstadım, işte bu mektup aynen böyle doğdu. Ve bugüne kadar sizi anlatırken heybeye doldurduğumuz bilgiler de bu mektubun içine girip yerlerini aldı. Bana da bütün bunları derleyip toparlamak ve bir akış içinde haleti ruhiyemizi size yansıtmak oldu. Biliyor musunuz değerli üstadım, bir ara söz konusu bu yazıyı bir şiir gibi, bir hikaye gibi yazmak bile aklıma gelmişti. Ama buna cesaret edemedim.

Değerli üstadım, Dirilişi ve sizi çok iyi anlamaya ve yorumlamaya çalıştık. Mitleştirme, kutsallaştırma, müzeye çevirme hastalığına düşmeden tefekkür etmeye ve sonuç çıkarmaya uğraştık. Dirilişin son asrın en üst düşüncesi olduğunu ve bunun geliştirilmesi ve ilerletilmesi gereken bir fikriyat olduğunu düşünerek, habire sizi düşünüp kitaplarınızı yine ve tekraren okumaya başladık. Dirilişi, her zaman temel alınması ve daha sistematik bir bütünlüğe kavuşturulması ve daha yüksek bir hareket boyutuna taşınması gereken bir düşünce olarak ele aldık ve içindeki, sizin tabirinizle, o “yeni devrim” boyutuyla yorumladık. Bu çerçevede ufuklu ve devrimci bir bakış açısı oluşturmaya çalıştık.

Üstadım, inanın, sizinle hemhal olduğumuz yerleri hiç unutmuyorum. Oralara, sizinle demlendiğimiz yerlere, çay içtiğimiz kahvelere, paça içtiğimiz ve kebab yediğimiz lokantalara gider, etrafından dolanır, seyreder, tefekkür eder dururum. En son yıllarca oturduğunuz o güzel sokağa gidip o güzel evinizi uzaktan hüzünlü hüzünlü seyreder duygulanırım. Sizinle yaptığımız gibi sahil yolunda, arabanın içinden Marmara Denizi’ni seyreder ve sizi anarım. Zaman zaman ekme aldığımız o fırından simit alırım. Yine bazen aynı fırından simitler alır ve sanki siz de yanımızdaymışsınız gibi yayınevinde arkadaşlarla birlikte çaylar içip yanında bu simitleri yeriz. Ama nerde, siz olmayınca ne yer o yer ne çay o çay ne Diriliş güvenci o güveç. Ne de insanlar o insanlar diyelim de gelmiyor değil. Her şeyin sizinle ne kadar güzel olduğunu bir kez daha anladım. Bir ustanın halesinin etkisini bir kez daha yakinen görmüş oldum.

Değerli üstadım siz gideli tam üç yıl oldu. Siz gittiğiniz günden beri hasretiniz bitmedi, çoğaldı, yeni ivmeler kazandı. Diriliş ölmedi,

yeni boyutlar kazandı. Ama size özlem çoğaldı.

Ancak şunu da itiraf etmeliyiz ki, ne kadar anlarsak anlayalım siz ve Diriliş bizi şaşırtmaya devam ediyorsunuz. Öyle ki, biz kaç yıldır yanınızdayız, Diriliş düşüncesinin ne gibi imkanlar ve dinamikler barındırdığını daha yeni yeni anlamaya başlıyoruz. O ne güzel bir Diriliş, o ne hoş bir gül idi öyle. Anla anla anlamaların bitmiyor aksine genişleyip çoğalıyor, kavra kavra kavramaların bitmiyor aksine derinleşip kök salıyor, kokla kokla koklamaların bitmiyor aksine güzel kokular yayılıp duruyor. Velhasıl hiçbir şey bitmiyor, her şey çoğalıp zenginleşiyor, yeni anlamlar kazanıyor.

Ne uçsuz bucaksız şeyler bıraktınız bize mübarek üstadım. Ne kadar derin ve ne kadar ufuklu şeyler söylediniz öyle. Siz ne güzel ne asaletli Müslümanmışsınız öyle.

Zaten siz yaşarken de öyle olmadı mı? Biz her size geldiğimizde ne kadar boş olduğumuzu anlıyor, dinledikçe içimiz kırıyordu ve oradan dolarak ayrılıyorduk. Ama heyhat, yeniden gelişimiz adeta ilk gelişimiz gibi oluyor ve yeni şeyler keşfetmenin tadını ve tekrarını yaşayıp duruyorduk. İnsan, sizin yanınızda arttığını, çoğaldığını duyumsuyordu.

Öyle ki, her sizi okuduğumuzda bir başka Sezai Karakoç görüyorduk. Ah büyük usta ah, siz var ya siz, ne muhteşem bir adammışsınız öyle. Ne güzel şeyler söylemişsiniz ne rafine şeyler yazmışsınız öyle. Bilge adam nasıl olur, onu bize ve insanlığa bilfiil yansıttınız. Sizi her seferinde ve her an anlamaya çalışıyoruz, kavramaya çabalıyoruz. Yanınıza yöreneze sokuluyoruz. Evet bir şeyler anlıyoruz, anladığımızı anlatmaya çalışıyoruz. Fakat anla anla bitmiyor. Anladıkça derinleşiyor, kavradıkça çoğalıyor.

Üstadım, sizi yakından tanıdıkça şunu anladım ki, sizin içinizde bir çocuk vardı ve o hiç durmuyordu, merakla keşiflerin peşinde koşuyordu. O fitrat yavrusu sizi hem koruyor hem de canlı ve dinamik tutuyordu. O çocuğu zamanla fark ettim ve çok sevdim. Bana hep örnek insanı çağırıyordu. O çocuk, arada bir fitratın sesi gibi doğup etrafa ışıltılar, parıltılar ve çiçekler salıyordu. Öyle ki, ışıkların renkleri çoğalıyor, çiçeklerin kokuları kevserleşiyordu. Ah üstadım ah, çağın kutlu, bilge ve diri sesi olarak doğdunuz, mesajınızı verdiniz ve bizi bırakıp gittiniz. Hayatın ve medeniyetin anlamı olarak ileri sürdüğünüz hakikatin ve İslam’ın rumuzu olan o güzel ve hoş “gül”, her seferinde bize nefis kokular, ihtişamlı renkler

sunuyor ve o emsalsiz görünüşlerle bizi ısıtıp duruyordu.

Ama değerli üstadım, inanınız, sizi anlamak gerçekten çok zormuş. Bunu iyice kavradık. Bazılarının sizi niye tam olarak anlayamadıklarını da anladık. Artık onlara eskisi kadar kızmıyoruz. Evet bu gerçekten çok zormuş. Bunu yaşayarak anladık. Biz ki kaç yıldır yanınızda demlendik, gece yarılarında sonra yayınevinde güzel güzel tartışarak muhabbetler ettik. Yazdığınız eserlerin arka planındaki özü kavramaya çalıştık. Fakat gördük ki, tam anladık derken, yine sizin biraz uzağımıza düştük. Yine, yeniden ilk gelmiş gibi sizi can kulağıyla dinlemeye başladık.

Olsun üstadım, sizi sevmek de güzel, her seferinde yeniden keşfetmek de güzel. Allah'a ne kadar şükretsek az. Bize böyle bir nimeti armağan ettiği için.

Sizi hep bir "bilge düşünür" olarak gördük, ancak şunu anladık ki, siz aslında bunun daha ötesinde ve üstündesiniz. Zira sizin düşüncelerinizin kökeninde düşünür kelimesi ile ifade edebileceğimiz bir yaklaşım vardır ama bu yetersizdir. Daha da ötesi vardır.

Siz, dünyanın göbeğinde, Batının, egemen güçlerin, zalimlerin saldırıp insanları, ezmeye, köleleştirmeye ve soykırımı tabi tutmaya çalışmalarına karşı verilen mücadelede Müslümanlarının fikri ve entelektüel önderliğini yapmış ve halklara uygulanan büyük mezalimlere karşı hem fikirle hem de asil ve sade duruşunuzla örneklik oluşturdunuz. Çok önemli bir savaş verdiniz. Üstelik bu savaşı da bilge bir eyleyişle, şiddete bulaşmadan demokratça ve son derece insanca ve adalet ekseninde yürüttünüz. Her türlü şartlarda sizin gösterdiğiniz cumhuriyetçi ve insani tutum, vakar, insan kalma vurgusu ve entelektüel derinlik unutulacak gibi değildir.

Siz, dünyaya egemen olan kapitalizm ile komünizmin arasında sıkışmış bir toplumda, İslam ile Osmanlı kök ve geçmişine sahip bir Müslüman aydın olarak çok önemli ve derin değerlendirmelerde bulundunuz ve geniş ufuklar açtınız. Bu çağı ve insanını derinden yakalama konusunda önemli işaretler verdiniz. Bu suretle "yeni ve başka bir dünya" kurma peşinde olanlara önemli imkanlar sundunuz ve dahi yol ve yordam gösterdiniz.

Üstelik bütün insanları muhatap aldınız. İnsanları ve Müslümanları özlerine, köklerine çağırılmaktan hiç geri durmadınız. Siz, küçük

olmaya şartlandırılmış zihinleri parçalayıp atınız, büyük ve birlikçi düşünmenin yollarını döşediniz. Müslümanları hatta tüm insanlığı kendi kaderlerine sahip çıkmaya davet ettiniz. Ama bunu pek anlamadılar. Ancak siz, pek yılmadın savaşa devam ettiniz. Müslümanların iç tartışmalarına hiç girmediniz, İslam anlayışı ayrılıklarından hep uzak durdunuz. Yeni bir tarihi sosyoloji politik alan açtınız. Milletten kendine gelip "organize edilmiş bir eylem" içine girmesi için çabalayıp durdunuz. Zaman ve şartların değişmiş olduğunu, sorunların ve zorlukların büyümüş olduğunu gördünüz. Müslümanların, İslam dünyasının kaderini ele almaya karar verip harekete geçmelerinin ve mevcut dünyayı kendi düşüncelerine göre tanzim etmelerinin gerekliliğini ve bunun hayat memmat bir mesele olduğunu açık ve seçik olarak ilan ettiniz. İç tartışmalar ve gerilimler yerine yeni açılımlar yaptınız. Varsa yoksa "büyük birlik" dediniz ve bunun önemini, hayatiyetini vurguladınız. Artık yenilenmeden ve birleşip büyük bir devlet olmadan bir çıkış olamayacağını ısrarla ve defalarca söylediniz. Uyardınız da uyardınız; "ya medeniyet ve yenilenme ekseninin büyük bir diriliş ve topyekun mücadele ya da yok oluş."

Siz, dini gerçek boyutuyla, Batının etkisiyle değil, tevhidi bakış açısı ile ele aldınız ve ona göre tutum geliştirdiniz. En önemli gerçekliklerden birinin İslam'ın dünyaya nizam vermesi olduğunu gördünüz ve bunu zihinlerimize naksettiniz. Üstelik olabileceğine de bizi ikna ettiniz.

Diriliş neslinin amentüsünü yazmakla kalmadınız, bir diriliş eri, ereni ve piri olarak mücadele ettiniz, seviyeyi en yukarılara çıkardınız. Kendinizi dünyadaki İslam davasının bir neferi olarak telakki ettiniz. Hem iyi bir insan hem de şahsiyetli bir Müslüman örnekliğinizle insanlığın önünü açtınız.

Siz bütün yolların Mekke'ye, bütün kapıların İslam'a açıldığını gördünüz. İslam'ın en iyisi olduğunu ancak bugünkü İslam halklarının bundan uzak hatta ölmüş gibi olduklarını görüp onları kendilerine gelmeye, dirilmeye davet ettiniz. Yeni bir yol ve yordam açtınız. Kimse gelmese de bu yolda yürümekten vaz geçmediniz. Yolun çok uzun ve yorucu olduğunu bildiğiniz halde inatla, sabırla ve azimle mücadele etmekten hiç ama hiç geri durmadınız.

Üstadım; birliğin, bütünlüğün o kadar altını çizmenize rağmen bugün olanları size an-

latsam şaşırıp kalırdınız. Kim bilir belki de hiç şaşmazdınız. Biliyor musunuz üstadım, siz gittikten sonra yaşadıklarımız yine sizi haklı çıkardı. Sekiz milyonluk İsrail iki milyara yakın İslam alemini bombalıyor, yakıyor, yıkıyor ve çoluk çocuk demeden katlediyor. Ölü sayısı elli binlere dayandı ve bizim bazı bedbahtlar bunu hala zafer gibi görüp ölümü kutsuyorlar. Oysa bilmiyorlar ki, ölümü istemek başka şehit olmak başka. Şehadetin, kazanma ihtimali olan bir savaşta ölüm riskini göze alarak mücadele ederken ölmek olduğunu henüz kavrayamadılar. Stratejisiz ve hesapsız ölüme gitmeyi, yani neredeyse intiharı şehadet sanıyorlar.

Oysa ki, bugünkü dünyada Müslümanlar olarak esir, eğitimsiz, fakir ve bölünmüş olduğumuzu, bu yüzden de bir an önce toparlanıp yeniden doğmamız ve “büyük bir birlik” kurmamız ve medeniyeti temel alarak ilerlememiz gerektiğini sürekli dile getirdiniz. Ama heyhat ne yazık ki, pek oralı olan olmadı. Ama siz, yine yılmadınız, gençlere yöneldiniz ve onlara tarihi misyonlarını hatırlatarak umut aşısı yaptınız ve onları kutsal kavgaya çağırdınız. Her zaman her neslin önünde, yeni üsluplar, şekiller ve vasıtalarla insanlığın, İslam’ın mesajlarını gerçekleştirme görevinin durmakta olduğunu hatırlattınız.

“Bin yıllık ömrüm olsa, ömrüm boyunca konuşmam ve yazmam nasibimde varsa, hep Müslümanların birleşmesinden, bir araya gelip şuurlu birlikteliklerini oluşturmalarından bahsederim. Bundan bıkmam ve yılmam. Çünkü: bundan daha büyük bir dava bilmiyorum,” diyerek birliğin gücüne işaret ederken aynı zamanda “Yeni devrim” ile noktayı koydunuz: “Bir devrim gerekli. Ülkemiz için ve tüm dünya için. Bir düşünce devrimi. Bir ahlak devrimi. Bir ruh devrimi... Bir diriliş devrimi.”

Ah büyük ustam ah. Size aşk olsun. Bize neler, ne sorumluluklar bıraktınız öyle. Bulduğumuz atmosfer bunları anlamamıza bile izin vermezken, siz bütün bunları aşip Diriliş davasının peşinden gitmemizi istediniz.

Biliyor musunuz değerli üstadım? Biz sizi hep sevdik. Yüzünüze dediğimiz gibi, siz bizim manevi, ideolojik babamızsınız. Önümüzdeki “insan olma ve insan kalma” mücadelesinin örnek şahsiyetisiniz.

Değerli üstadım Sezai Karakoç, davanız davamızdır, mücadeleniz mücadelemizdir. Size söz, yolunuzdan ve yordamınızdan ayrılmayaacağız. İslam düşüncesinin en son versiyonu

olan ve büyük emeklerle geliştirip ileri sürdüğünüz Diriliş düşüncesini, bütün dinamikleriyle; medeniyet, tarihi sosyolojik, yenilenme, zamanın bütünlüğü, özgünlük, büyük millet ve birlik, umut, siyaset, ekonomi, şiir, edebiyat ve sanat boyutlarıyla ele alacak ve sizin vasiyetiniz doğrultusunda harekete geçirip ilerleteceğiz, geliştirip büyüteceğiz ve yüceliş boyutuna taşıyacağız.

Üstadım, siz bize, son asırların İslam düşüncesini geliştirip armağan ettiniz. Dirilişi adeta bir saat gibi bizim ve tüm insanlığın önüne koydunuz. Artık saatleri ayarlayacağımız bir ölçü çıkardınız, bir milat başlattınız. Çağa ilham verdiniz. İslam’ın ve insanlığın dirilişinin mümkün ve gerekli olduğunu gösterdiniz. Diriliş muştusunu hatırlattınız, kaybettiğimiz yitik cenneti yeniden bulmamızın yollarını gösterdiniz, büyük saate karşı bize kıyamet aşısı yaptınız, yolumuzun yapı taşlarını döşediniz, medeniyetimizin sütunlarını diktiniz, Diriliş neslinin amentüsünü deklare ettiniz ve çıkış yollarını gösterdiniz. Evet üstadım, insan zamanla kavıyor ki, anlayana işlenip geliştirilecek hazineler, cevherler bıraktınız.

Sayın üstadım, siz, kendi çağınızın yaşayan en büyük düşünürü idiniz. Öyle ki, çağı aşip ötesine geçtiğiniz. Ancak biz bunun pek farkına varamadık. Zira sizinle aynı çağda yaşadığımız, hemen yanı başınızda olduğumuz için, adeta kurşun yemiş insanın duyduğu sıcaklıktan dolayı bunu hissetmesi gibi bir haleti ruhiye içinde olduğumuzdan dolayı sizi ve fikiriyatınızı tam olarak anlayamadık, derinliğine kavrayamadık.

Ve nihayet doksanlara merdiven dayarken o sade, ahlak yüklü, onur ve şahsiyetle donanmış, işte insan, işte Müslüman dedirten tutum ve davranışlarınızla insanlığa kutlu bir örneklik bırakarak aramızdan ayrıldınız, göklere çıktınız. Giderken bize öyle bir miras bıraktınız ki, size ne kadar teşekkür etsek az, sizi ne kadar kutlasak yetersiz. O koca yüreğinizle şimşek gibi gelip geçtiniz ve yüce dağları aşarak göklere yükseldiniz. Bir açıdan semaya çıkarak sadece bizlere değil gelecek kuşaklara da yön verecek yıldızlardan biri oldunuz.

Üstadım, siz, doğunun yedinci oğlu olarak asil yaşadınız ve bir şeyhin dediği gibi, mağlup görünen, fakat her zaman galip olan bir derviş gibi yaşayıp Hakka yürüdünüz.

Ruhunuz şad olsun, mekanınız cennet olsun üstadım. Sizi rahmet ve minnetle anıyoruz.